

WOJEWODA MAZOWIECKI
Nr LEX- I.4131. 12 .2014. MPZ

Warszawa, 3 marca 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. Nr 594, 645 i 1318)

stwierdzam nieważność

§ 1 ust. 2-5 oraz § 3 Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XXXVIII/365/14 Rady Miasta Mińsk Mazowiecki z dnia 27 stycznia 2014 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych zlokalizowanych na terenie miasta Mińsk Mazowiecki, których właścicielem lub zarządzającym jest Miasto Mińsk Mazowiecki, opłat oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków jako podjętej z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 w związku z ust.1 pkt 6 oraz art. 32 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r. Nr 5 poz.13, z późn. zm.).

WOJEWODA MAZOWIECKI
Jacek Kozłowski
Jacek Kozłowski

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 stycznia 2014 r. Rada Miasta Mińsk Mazowiecki podjęła uchwałę, w której określiła, udostępnione dla operatorów i przewoźników, przystanki komunikacyjne, których Miasto jest właścicielem lub zarządzającym, oraz ustaliła warunki i zasady korzystania z tych przystanków.

Jako podstawę prawną do podjęcia uchwały Rada Miasta wskazała art. 15 ust.1 pkt 6, ust. 2 oraz art. 16 ust. 1, ust. 4, ust. 5 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega m.in. na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.

W § 1 ust. 2-5 Załącznika Nr 2 do Uchwały XXXVIII/365/14 w ramach warunków i zasad korzystania z przystanków Rada Miejska zawarła elementy procedury dotyczącej uzgodnień zasad korzystania z przystanków przez przewoźnika. Ponadto Rada posługuje się pojęciem „zgody”, tymczasem ustawa w przepisie art. 32 operuje pojęciem „uzgodnień”. Dodatkowo Rada w ust. 4 kwestionowanego §1, wskazuje dokumenty, które trzeba dołączyć do wniosku, wkraczając tym samym w materię ustawową co jest niedopuszczalne ze względu na brak możliwości powielania w akcie rangi niższego rzędu postanowień ustawowych, a tym bardziej ich doprecyzowywania poprzez rozszerzenie katalogu wymaganych dokumentów.

Wskazana wyżej regulacja Załącznika do uchwały Rady Miejskiej, nie mieści się w treści upoważnienia, wynikającego z dyspozycji art. 15 ust. 2 ustawy. Przepis art. 15 ust.2 w związku z ust. 1 pkt 6 ustawy upoważnia radę gminy do podjęcia uchwały mającej rangę aktu prawa miejscowego. Wydając akty będące źródłem prawa powszechnie obowiązującego na terenie jednostek samorządu terytorialnego, organy tych jednostek obowiązane są przestrzegać zakresu udzielonej przez ustawodawcę delegacji zawartej w ustawie. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie ustawowe stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie delegacji ustawowej. Uregulowanie przez Radę Miejską elementów procedury

uzgodnieniowej i dokumentów jakie należy załączyć do wniosku o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków wykracza, zdaniem organu nadzoru, poza delegacje ustawową.

Warunki i zasady korzystania z przystanków należy rozumieć jako faktyczne określenie sposobu korzystania z miejsca przeznaczonego do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej. Zasady te kierowane są do przewoźnika, który na ich podstawie będzie świadomy w jaki sposób jest zobowiązany świadczyć usługi korzystając z przystanków, które są własnością (lub w posiadaniu) gminy. Brak zatem podstaw do umieszczania w uchwale dotyczącej warunków i zasad korzystania z przystanków zapisów, które nie dotyczą faktycznego korzystania z przystanku.

Za nieprawidłowe należy uznać także zapisy § 3 załącznika do uchwały, które regulują przypadki w jakich można odmówić udostępnienia przystanków. Ustawa nie operuje pojęciem „odmowy udostępnienia przystanków” a jedynie w sposób pozytywny formułuje warunki jakie muszą być spełnione aby do uzgodnienia doszło.

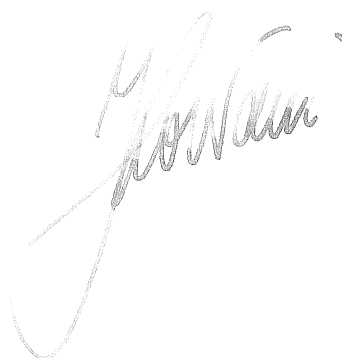
W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, praktyka powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalną. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 115, § 116 i § 118 w zw. z art. 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz.908), zgodnie z którymi w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym, nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą, ani nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, zasadne jest stwierdzenie nieważności § 1 ust. 2-5 oraz § 3 Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XXXVIII/365/14 Rady Miasta Mińsk Mazowiecki z dnia 27 stycznia 2014 r.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jacek Kozłowski', is written over a faint, circular official stamp. The signature is written in a cursive style.